

Hermitage Concert in Hanzehof tijdens Hermitage Festival aan de IJssel **‘Kunst overstijgt alles en dat is geruststellend’**

Gepubliceerd: 20-11-2013 10:36

Hans Visser voor de Hermitage

Zutphen - Onze vlaggen hebben dezelfde kleuren, maar of dit Nederland-Ruslandjaar met vlag en wimpel gaat slagen, is maar zeer de vraag. Het jaar waarin we vrienden zouden worden, werd een bewogen jaar vol perikelen. Maar er zijn ook prachtige initiatieven, zoals het Hermitage Concert waarmee Hans Visser, zijn Russische vrouw Irena Filippova en Arthur Bont dit jaar maar liefst zestig maal de theaters bezoeken.

De Hermitage, het grootste museum van de wereld, staat in Sint Petersburg en herbergt 2,5 miljoen kunstwerken. Het is zo groot dat je er twee weken kunt ronddwalen. Het is 250 jaar oud en werd opgezet door de tsaren. Peter en Catharina de Grote kochten over heel Europa kunstwerken in. Anna Pavlovna was de zus van de tsaar en de vrouw van Willem de Tweede, een gokker met vier miljoen schuld, voor die tijd een onvoorstelbaar hoog bedrag. Catharina zorgde ervoor dat hij van zijn schuld afkwam in ruil voor vrijwel zijn hele kunstcollectie. De communisten, die begin 1900 aan de macht kwamen, hadden niks met kunst, verkochten 50 topwerken en gebruikten de zaal als vergaderruimte.

De voorstelling is niet alleen interessant voor Ruslandminnende mensen, maar ook voor kunstliefhebbers die de reis naar de Hermitage niet willen ondernemen, of deze juist alvast of opnieuw willen beleven. Op een scherm van 6 bij 8 meter worden duizend schilderijen getoond. Doordat de werken helemaal opgeblazen worden, is de hele zaal gekleurd en zit je er als het ware middenin. Russische akoestische nummers, gezongen door Irina, zijn qua thema gekoppeld aan de schilderijen.

Hans: “De toelichting tijdens het tonen van de schilderijen, zijn de songs. Tussendoor gaat het

over de geschiedenis van de Hermitage als museum, eigenlijk de geschiedenis van Rusland. Ik vertel het vanuit Nederlands oogpunt en Irena vertelt hoe de Russen het zelf zien. De twee landen hebben behoorlijk verschillende opvattingen over omgaan met elkaar. Ik vond dat Rutte dat wel mooi zei, voordat dit Ruslandjaar begon: “Als ik bij Poetin op bezoek ga, zeg ik niet meteen dat er een haar in de soep zit. Niet meteen kritiek hebben. Eerst maar eens rustig bekijken.”

Wat mensen zeggen na de voorstelling, is dat de kunst het politieke gedoe overstijgt. Het is wel geruststellend, dat je kunst na honderden jaren nog kunt bekijken. De schilders waren de fotografen van de vorige eeuwen, zij legden de tijdsgeest vast. Mensen vertellen ons ook dat ze bij ons in twee uur meer gezien hebben dan twee weken daar. Ik heb tien jaar gedaan over het schieten van het fotomateriaal. Ik kies elk jaar een deel van Rusland en dan ga ik het land in. Als ik in Rusland zou wonen en met Nederlandse projecten zou werken, dan zou ik me niet zo'n immigrant voelen. Dat is precies zo voor mijn vrouw. Vorig jaar heb ik een vergelijkbaar theaterprogramma gedaan met foto's en muziek, het World Photo Concert. Toen met fotografen, nu met schilders.

Vanuit de geschiedenis komen we in het nu terecht en stippen de actuele situatie aan. Dat maakt elke voorstelling anders. Er is ook een deel over de roofkunst; de kunst ging van de ene plek naar de andere en er zijn werken verdwenen. Recentelijk nog zijn er 1500 schilderijen boven water gekomen. De Hermitage heeft ook tentoonstelling gedaan 'Hidden Treasures' waarin allemaal verdwenen schilderijen ontdekt werden. Dat deel ontbreekt natuurlijk niet.”

Na de voorstelling in de Hanzehof in Zutphen op 19 december, is er in het kader van het 'Hermitage Festival aan de IJssel' een Meet en Greet met Hans en Irena, zeker interessant voor mensen met een verbinding met Rusland.

Meer informatie kunt u vinden op www.hermitageconcert.nl en www.hanzehof.nl